

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Hirdetések és nyiltterek felvételnek arszabály szerint a kiadó hivatalban: Budapest IV. hímző-utca és kalap-utca sarkán 1. szm.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal: Budapest IV. hímző-utca és kalap-utca sarkán 1. szm. Csek bérmentes levelek fogadtatnak el.

A francia intransigens.

A francia törvényes köztársaság „la république légalé” mint Gambetta legutóbb elnevezte, még folyton teljes diadalának ünnepe mámorát élvezi. A zászló kiosztás párisi ünnepélye folytatását nyeli mindenütt a vidéki departementokban, a francia hadsereg ezredei és zászlóaljai egyenként esküt tesznek, hogy ők is hűk lesznek a köztársaság szabad elvéhez és szabad intézményeihez.

temájuknak nem küzdöttek ezéjában oly félnék, eszközeiben oly tehetetlen agitációval mint épen a jelen köztársaság. A monarchiák alatt az agitátorok mindig forradalmakba sodorhatták az ország jogos igazgatóságát, a köztársaság alatt teljes szabadsággal rendezhetik az ártatlan öndicsőtő banketteket.

Budapest, július 26. Mint említettük volt, a Montenegró miatti flotta-demonstráció nem előzi meg a görög hátkérdésben teendő ugyanezen lépést. Legutóbbi távirataink egyike jelenté, hogy a porta már elis küldte a választ a hatalmak együttes-azonos jegyzékére.

ami szabad és mégis teljesen egyenletes szemlélet, melyet Anglia alkotmányos élete büszkeségének vall ez egész században.

bourban ugyanis Ribourt tengernagy a községtanacs tagjai előtt nem tisztelt, és e miatt a közönség őt heves kifakadásokkal illette. A községtanacs elhatározta, hogy lekötözi, ha Ribourt tengernagyot vissza nem hívják.

Mígig a törvényes köztársaság egy új teljes biztosítékát nyeri a törvényes hatalomnak anyagi erejében, az intézményeihez hű és lelkes hadseregben, ugyanakkor a törvényes szabadság diadalát még biztatónak és kézzelfoghatóbbnak tüntetik föl azok a neveléses és tehetetlen demonstrációk, melyeket a kommune örökösei, ne hány teljesen jelentéktelen agitátor és a hazatért ammészitáltak egy része a köztársaság törvényes hatalmai ellen rendeznek.

A hatalmak természetesen semmisnek tekintik a választ, s miután a montenegróiak és albánok közt kitört és folyvást megújult ellenségeskedések a Montenegró jói kérdést tolták előtérbe erre nézve a hajóhaditüntetés mári ki mondvá, a demonstráció egy füst alatt lesz megtörténendő mindkét háttér-érdekekben a montenegró kérdésben az ultimatum már meg van a görög kérdésben a végleges fölszólítás szintén nem késztetik — mert a hatalmaknak tovább kell menniük azon a lejtőn, a melyen megindult a békeszínáztól a haboru felé.

A görögország francia katonai misszióról a „France” azt írja, hogy a misszió fölhatalmazása és szerepe tisztán technikai jelleggel bír. A görög-török vizslatú kitérőse esetén, a misszió tagjaink formálisan meg van tiltva, bármilyen akcióban részt venni, vagy azoknál nézők gyanánt jelen lenni.

Belgrádból írják a 23-ikáról; Milán fejedelemnek Belgrádba való hirtelen visszatérését a montenegróiak és albánok közti harcok okozták. Ugyanis 1876-ból — a török-szerb háboru kezdetétől — a két fejedelem között egy véd-és dac szövetség áll fenn háboru esetére. A montenegró fejedelem már most, tekintettel a közeli hárcokra, Milán fejedelemhez fordult a ama szerződésre hivatkozva, Szerbia esetleges segítségét kérte.

Most egy hang hallatszik: „Nljen Gambetta!” Nagy zaj keletkezik, mibe dühös ordítások „ki vele!” vegyültek. Keresik a vakmerő közbeszólot, de nem találják. A zaj és a tolongás növekedik. Heves szóváltások keletkeznek. A karzaton levők dühösen tekintenek le a zivatortömegre. Most egyszerre dörög meg hallatszik. Minden szem az ajtón függ, melyen a marsaillese hangjai hatolnak be. — Hatalmas tapsvihari kiséri az arra vonuló zenekart és a rendkívül zaj csak-kamar éneké változik. — Most Chanivet folytatja beszédét, és Bert Pál ellen dühöködik. St. Justot Gambettával hasonlítva össze, de az előbbinek hátrányára. Most valaki ismét felkiált: „Nljen Gambetta!” A zürzavar ujjalag ismét lödök, de a marsaillese hangjai a zajt lelesillapítják. Chanivet következőleg zárja be beszédét: „Tudja meg Morny herceg utóda és annak barátja Galiffet tábornok a tömeg (e név hallatára mérges kifakadásokban tör ki), hogy részt veszünk a küzdelemben, hogy a Bastillet még egyszer lerombolhassuk.

„EGYETÉRTÉS” TÁRCSÁJA.

Békássy Lajos.

— Eötvös Károlytól. — Régi honvéd, régi bajtárs, régi képviselő, régi jó magyar ember. Egyéj megint kevesebb azon férfiak serege, kik a régi magyar társadalmat alkoták. Lassanként kihalt, elpusztult majd valamennyi. A régi Magyarország helyére az „új” Magyarország lép és nekünk, e most izűdők nemzedéknek, kik még ismertük a régi s kizűdőknek az újrat, olyan keserű nyílással támad szívünkben, valahány-szor kidől egy-egy oszlop azok közül, a kik en a „rég” Magyarország felépült ezer év előtt s fennállott ezer évig.

ajutalából és soha, egy perczig sem kételkedett azon, hogy a magyar nemzet örökké él, örökké diós marad. Én nem ismertem ez időben. A vármegyének ellenköz pólusán laktam s aztán kis gyermek voltam még akkor. De megismertem 1861-ban. Ő akkor képviselő volt Veszprémmegyében. A határozati pörthöz tartozott s szentül meg volt arról gyűződve, hogy elérkezett az idő, melyben le lehet rúznunk az osztrák jármot.

vénysekéek üdöztek a honfikat a föld felett s a honfikat szerveztek a honvédekedeket a föld alatt. Ezt a mozgalmat Almássy-összeesküvésnek nevezte a katonai bíróság. Békássy nekem átadta azt a proklamációt, melyet a Turiban székelt magyar függetlenségi bizottmány adott ki. Rajta volt pecsétje is e bizottmánynak a nemzet czimereivel.

teni egy pillantra e nyomorúságos idők nyomorúságait. A fuzió utáni évben találkoztam vele utójjára. A két nagy párt egyesülését helyezte, hanem az soha nem ment a fejébe, hogy Tisza Kálmán és hívei miként fejeltékheztek meg ama nagy elvekről, melyek megszereztek nekik a nemzet bizodalmit.

Apunk mai számához egy ív melléklet van csatolva.

